

"Ngay cả con cháu chúng ta cũng không biết ngày hôm nay"

Đó là câu châm ngôn của các dân tộc trên xứ đa tôn giáo tại Ấn và Nepal. 95% dân chúng đều có tín ngưỡng, dù tín ngưỡng Thần giáo hay tâm linh đều tin vào "NHÂN QUẢ". Vì thế những lễ hội đa văn hóa của các giáo phái đều mang tính đa văn hóa tích cực. Nếu có một vài hiện tượng tiêu cực của tôn giáo, thì chỉ cần sống qua ngày chứ không phải để họ tiêu thụ như tại Việt Nam. Họ cũng sống đơn thuần từ thiện chất đến tâm hồn. Tuy dân rất nghèo, họ vẫn giữ được phẩm chất của tín đồ một tôn giáo. Chính phủ thì giàu, cán bộ tham nhũng công khai, trong khi nhiều Bang trong nước phá sản ngoài kia kêu gọi trợ cấp giống, lấp rãnh và phát cháo từ thiện mỗi khi có đoàn của Việt Nam đến viếng thăm "không hạn chế".

A. Hình minh họa (Nguồn Internet)

Dù vậy, họ vẫn có cuộc sống thanh thản. Các đền thờ dát vàng nằm ngoài khu vực trong khi cuộc sống của họ đôi lúc thiếu ăn. Thời tiết nóng xấp xỉ 50 độ hay lạnh như mùa đông 10 độ C, dân nghèo chết khá nhiều, nhất là người già và trẻ em. Thế nhưng phân đông họ vẫn giữ được hạnh phúc thanh bình, không trở nên bất hạnh. Thời gian trôi qua yên ả và vui vẻ hiếm gặp giữa người là những thành phần vô tôn giáo.

Trong những bài giảng của các minh sư, họ thường lấy câu: **"Ngay cả con cá cũng không biết tên mình"**

ý nói cũng như con cá mắc câu vì không biết tên mình. Con người cũng thế, do tham lam, bon chen, hám lợi mà mắc phải những câu Nhân Quả. Những tin đồn ngoan đảo, những xuyên tạc các đạo sĩ khuyên răn sống biết đủ, không bon chen danh lợi không bị cám dỗ bởi những tiêu cực trong cuộc sống.

Phật giáo là một trong những tôn giáo phát sinh tại Ấn, thừa hưởng từ những đạo đức của minh sư tâm linh cổ đại, có cho nên lòng với sự minh triết. Đức Phật chấp nhận những học thuyết thực lý có khả năng giúp hành gia tiến đến giải thoát, đồng thời, ngài chế ra giới luật để người thích với điều kiện thực tế. Chính nhờ thế mà Tăng đoàn dần dần trở thành đạo Phật trên con đường tu tập giải thoát. Và lại, nếp sống bấy giờ của đạo Phật phát triển kinh tế và tiêu nghi vật chất. Ngày nay, Phật giáo có mặt hầu hết các quốc gia. Những quốc gia như Ấn Độ, Nam truyền, phân biệt Tăng đi vào nếp sống với cuộc sống thanh tịnh. Tuy nhiên cũng có 1% tu sĩ vượt ngoài quy phạm, điều này dễ hiểu, ngay thời sơ khai mà trong giáo đoàn của Phật cũng có những vi phạm giới đức đó Phật chế định luật giới.

Như tính thu hút mà chỉ Tăng Nam truyền còn giữ Tăng phong đạo cách. Người ta lại với tình thân hòa ái nhập tùy cơ mà Phật giáo Bắc truyền có phân loại học, những truyền bá rộng rãi hơn Nam truyền. Ngày nay trên thế giới biết đến Phật giáo do từ những Bắc truyền, trong đó có các Kim Cang sư. Nói thế, không phải Phật giáo Bắc truyền đều bị tha hóa. Bằng chứng Nhân Ba, Đài Loan... tu sĩ khá nghiêm túc, mặc dù có những tổ chức sinh hoạt xã hội như NS. Chứng Nghiêm của Hội Tật - Đài Loan, điều hành các cơ sở từ thiện trên

30 quốc gia mà vẫn không biết tai tiếng, tu sĩ hay nhân số của họ cũng không hề mất tác phong hay làm du lịch quyên tiền riêng tư. Mô-tơ Ni số đã hơn 81 tuổi, điều hành hội TTTT trên 51 năm là việc hy hữu của mô-tơ Ni giới. Và còn nhiều tôn giáo Phật giáo Bắc tông, tu sĩ tu tập đến sinh hoạt xã hội vẫn gây mô-tơ ẩn tàng để cho công đồng. Như vậy không thể bỏ rằng do Phật giáo Nam truyền mới giới thiệu uy tín về đạo phong. Thế tại sao chỉ Tăng Phật giáo Việt Nam đã bị khá nhiều tai tiếng trên các phương tiện truyền thông?

Những tai tiếng trên các trang mạng chỉ là hiện tượng cá thể của mô-tơ số tu sĩ trẻ thiếu sự giáo dục từ thầy tôn, tông môn, hoặc do mô-tơ số gia sư để kiếm sống mà không biết giới uy tín cho tập thể mình đang mong muốn đất để sống, nghĩa là không biết "ăn cây nào rào cây nấy". Thành phần này tuy làm tai tiếng cho Phật giáo, nhưng cũng đáng ngao. Đáng ngao nhất là những tu sĩ thuộc thu, đang làm mục đích ngôi nhà Phật giáo mà các trang mạng không hề phát hiện.

Gần đây trên các trang Face Book rồi liên tiếp về hành vi của mô-tơ nhân vật mang hình thức tu sĩ, có đông đảo quân chúng, có thể nói, cấu kết với nhiều chức sắc để thao túng Phật giáo lâu. Gần đây nhất, tai tiếng vụ câu siêu tại núi Dinh - Bà Rịa Vũng Tàu, rồi vụ Đaị Hồng Chung do ông Nguyễn Thiệu Nhân cúng dường, khắc những câu kệ phạm ca. Chả xong, lại vụ thả cá Chim trắng độc hại, bị báo chí phanh phui, để lộ thể loại đứng sau làm cho chìm xuống. Rồi lại vụ đập đập đập phá 50.000m² rừng phòng hộ do Tiệp Bà Rịa Vũng Tàu thanh tra, phá hủy và còn bị buôn bán đất có sông hồng cho đập đập đập, vì phạm luật bảo vệ rừng phòng hộ mô-tơ cách trắng trợn. Mất nề là thế.

Trong cơ chế Phật giáo hiện nay, tu sĩ gặp nhiều khó khăn mà mô-tơ số Ban Trị sự điạ phương khi mà kiểm soát quyền trong BTS, nghĩ mình có quyền sinh sát với mục đích chỉ để thu tiền. Việc cha mẹ chức cha mẹ quyền là "chuyên đề thông ngày nay huyền". Ngay cả giáo phẩm, từ ĐĐ cha mẹ lên TT, từ TT cha mẹ lên HT và qua quy định của Hiến chương và Nội quy Tăng sự. Còn cha mẹ theo bằng cấp mà thực hành học và thực hành không có. Nhóm lợi ích cũng hình thành khá sớm trong mô-tơ điạ phương; vì thế, mô-tơ số BTS gặp rắc rối ngay mỗi khi điạ hội công nhân số. Tóm lại, tình trạng nhiều hiện tượng trong Phật giáo Việt Nam, ai là người chịu trách nhiệm? Đông ý tôn giáo nào cũng có vài thành phần "vật chất tuyến", hiện nay PGVN không chỉ là vài thành phần mà đa phần, không còn gọi là "vật chất tuyến" mà là "lấn tuyến" để vươn lên. Từ thời ký hoặc phó BTS cấp Huyện cũng đã trở thành hung thần đối với Tăng Ni trong khu vực. Cái áo mão hầu như chỉ là vẻ hào nhoáng cho tín đồ lễ bái, thực chất là che đậy lăm mồm đô bắt họ ở từ bên trong. Mô-tơ mất sinh hoạt trong GH đều ăn chửa nhiều điều bất cập do những chức sắc làm quyền. Cái khó cho Tăng Ni không được thầy đồ đầu hay là y chỉ mô-tơ vi phạm trong BTS, họ là họ sinh tay trắng phải gánh chịu lăm gian nan, như trái mả đất phải chịu. Tăng Ni là những nạn nhân thay vì được các chức sắc giúp đỡ, trong khi chính quyền không gây khó. Ví dụ lễ Phật Đản, nhà nọ không cấm treo cờ, thế mà mô-tơ vài Giáo Hội điạ phương ngăn cấm treo

ngoài khuôn viên chùa, chỉ mu c đích l p công lấy đi m mà ho không hi u làm nh thể chính quyền đ a ph ng kho i tai tiếng mà la i c i mũi cho s n ng nô l b ch.

Mô t số giáo ph m chân tu, ho rút lui a n m t trong am t i vi n, không tham gia vào bất c ch c s nào trong BTS. Vẫn còn nh ng b c chân tu nh thể làm đi m t a cho tín đồ b mất ph ng h ng hi n nay. Tuy nhiên, cũng còn vài tu sĩ tre th c tài, th c ho c th hi n tính sáng ta o và gi đ c Tăng phong đ a o cách khi năm nh ng ch c vụ trong GH nh ng không nhiều. Ngoa i tr đ a số giáo tho s tốt nghi p n c ngoi về làm tốt ch c năng s pha m và mô pha m.

NHÂN QU là bài ho c cốt tu y và n m lòng không nh ng cho tín đồ mà là ngo n ha i đ ng soi bóng cho hành gia , ch Tăng đ ng l n hu p trong b ê khô sanh t . Quên NHÂN QU nh con cá quên ng m mi ng đê pha i bi v ng l i câu Danh-L i-Tinh trong cu c sông.

Tô Qui S n đã da y trong Qui S n Ca nh sách: **"Phù nghi p h th thân, v m n hình l y. B m ph m u chi di th , g chúng duyên nhi c ng thành. Tuy nãi t đ i phù trì, th ng t ng vi b i. Vô th ng lão b nh b t đ nhân k . Triều t n t ch vong, sát na đ th . Thí nh xuân s ng, h u l , thúc h t t c vô; ng n th , t nh đ ng, kh i n ng tr ng c u. N m n m t n t c, nh t sát na gian, chuy n t c t c th lai sanh. Hà nãi y n nhiên không quá?"**.

D ch:

B i do nghi p trói bu c mà có thân, t c ch a kh i kh l y v thân. B m th tình cha huy t m , t m m n các duyên h p thành. Tuy nh t đ i g g n, nh ng chúng th ng trái nghi ch. Vô th ng, già, b nh ch ng h n cùng ng i. Sáng còn t i m t, ch trong kho ng sát na đã qua đ i khác. Ví nh s ng mùa xuân, m c sáng s m, phút ch c l n tan. Cây bên b v c, dây trong m ng g n ng há đ c lâu b n. N m n m qua nhanh, ch trong kho ng sát na, chuy n h i th đã là đ i sau, sao l i an nhiên đ ngày tháng trôi sông vô ích?

"Phù xu t gia gi , phát túc siêu ph ng, tâm hình d t c, thi u long Thánh ch ng, ch n nh p ma quân, d ng báo t ân, b t t tam h u".

D ch: **Phạm ng i xu t gia là c t b c đ n ph ng tr i cao r ng, tâm hình khác t c. N i th nh giòng Thánh, hàng ph c quân ma, nh m đ n tr 4 ân, c u giúp 3 cõi.**

Đây là tâm nguyện n cu a bâu c th ng trí khi khoác chiếc áo Gia i Thoát. Ch tô đã ý thức nh thế thì làm sao mắc dính l i câu danh l i! Ng i tu tiếp b c b i "truyện đăng tu c diêm" cu a tiên nhân há la i là con cá không biết ngâm miêng đê bi mắc câu mà đo a vào tam đô ác đ o???

Minh Mân

** Bài viết thể hiên góc nhìn và cách hành văn riêng cu a tác gia , mô t cu sĩ Phât giáo sinh sống ta i Tp.HCM.*